

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 148.

Ottende Session.

42de Møde.

Løvedagen den 31te Januar.

(Fortf.)

C. N. F. Christensen: Ja, jeg tør antage, at en Deel af den ringe Interesse, for Communalbestyrelsens, navnlig Borgerrepræsentationens Forhandlinger, der er omtalt af den sidste ærede Rigsdagsmand, navnlig i den af ham nævnte Periode, mere laa i den collegiale Form, hvorunder det Hele blev ført, og til at afhjælpe dette, har jeg netop antaget, at dette Lovforslag idetmindste kunde gjøre Noget. Dersom jeg antog dette Lovforslag for Endemaålet eller for det, der i eet Punkt skulde fuldbyrde, hvad Grundloven har tilsagt om Kommunernes Selvstændighed, jeg stiger, dersom det skulde forholde sig saaledes, saa vilde jeg ubetinget stemme imod det, og saa vilde jeg ogsaa deri savne en stor Deel af de Ting, som ere nævnte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Jacobsen) og af den ærede Rigsdagsmand for Sorø (Frølund). Jeg vilde navnlig ogsaa deri savne en Udvidelse af Valgretten; men jeg anseer dette Lovforslag for, om jeg saa maa sige, en Ordning af Bestyrelsesmaaden, hvorpaa der igjen kan bygges videre. Vi ere jo dog ikke vantede til, efter vore Forhold, at gjøre store Spring, og af de Spring, vi hidtil have gjort, er virkelig dette, naar det bliver gjort, ikke just af de mindste. Der er naturligviis en Deel Ting, som jeg ogsaa kunde have at udsætte paa Lovforslaget; men da jeg i saa Henseende i flere Punkter sam-

stemmer med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Jacobsen), skal jeg ikke dvæle længere derved end høist nødvendigt. Naar der er Tale om Dverpræsidenten, saa er jeg fuldkommen enig i, at han er bleven udrustet med langt mere Myndighed i communale Anliggender, end han efter mine Anskuelser burde have været. Det er meget rigtigt, at Regjeringen, efter Grundloven, bør have en Tilsynsmand; men Dverpræsidenten er ikke her alene Tilsynsmand, han er, som det er blevet udtalt paa et tidligere Stadium, at ansee som Communalbestyrelsens Hoved, thi der kan ikke skee Noget uden igjennem ham, og det er dog i Grunden mere Myndighed, end en af Regjeringen bekliffet Tilsynsmand bør have. Da det ikke destomindre synes, at der ikke er at tænke paa at faae nogen Forandring heri, saa skal jeg heller ikke holde saa strengt paa dette. Der er et andet Punkt, som støder mig mere, som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Jacobsen) har omtalt, og det er den Maade, hvorpaa Magistraten og Borgerrepræsentationen skulle udføre deres Functioner, navnlig naar de ikke blive enige. Det er noget af det Alleruheldeste ved Loven, at den træffer en saadan Foranstaltning, at naar en Sag er gaaet fra den ene Afdeling af Communalbestyrelsen til den anden, og de ikke kunne blive enige, saa skal Sagen hvile. Det forekommer mig, at man meget godt i saadanne Spørgsmaal kunde lade Borgerrepræsentationen, der jo er udgaaet af Borgernes directe Valg, have den afgjørende Stemme. Man behøvede ikke i den Henseende at være nogen Frygt, da Dverpræsidenten jo staaer som den, der kan standse Alt, naar han finder, at det